

Як правильно зберігати ліки вдома – с. 8

Мільйонер покинув дружину і дітей заради біженки з України

Все буде Україна! с. 9

Щікава

ГАЗЕТА на вихідні

14 вересня 2022 року №35(248) Ціна 7 грн

● КОЗАЦЬКОГО РОДУ!

Олеся Воротнюк без вагань змінила пуанти на берці

Вона – балерина Національної опери України, сцена – її життя, але з перших днів повномасштабного вторгнення російської навали ця тендітна 30-річна жінка взяла до рук зброю. «Я захищатиму свого сина та свою країну. Це наша земля, і ми будемо її боронити незалежно від фаху, статі, віку», – написала тоді артистка в інстаграмі

Надія АНДРІЙЧУК

«Я ЗНАЛА: ЯКЩО БУДЕ ВІЙНА, ЗА КОРДОН НЕ ПОЙДУ – ВОЮВАТИМУ»

Майбутня танцівниця змалку займалася гімнастикою. З 10 років захопилася балетом. Згодом, закінчивши Київське державне хореографічне училище, стала учасницею танцювальної трупи найбільшого музичного театру нашої країни. У 2015-му

Три роки тому на фронті загинув її чоловік, батько їхньої дитини. Це стало ще однією причиною, що спонукала молоду українку 24 лютого піти в тероборону.

отримала диплом з відзнакою Київського національного університету театру, кіно і телебачення імені Івана Карпенка-Карого за спеціальністю «режисер класичного балету».

Фото із сайту tribuna.com.

Без мистецтва Олеся себе не уявляла, але із початком широкомасштабної російської агресії військова служба стала невід'ємною частиною її життя.

На сцені Національної опери України виконувала чимало партій, гастролювала з театром в Японії, Італії, Німеччині, Канаді. Без мистецтва Олеся себе не уявляла, але із початком широкомасштабної російської агресії військова служба, як і танець, стала невід'ємною частиною її життя.

Три роки тому на фронті загинув її чоловік, батько їхньої дитини, який воював на Сході України, в зоні проведення ООС. Це стало ще однією причиною, що спонукала молоду українку 24 лютого, не вагаючись, піти в тероборону.

Щоправда, за її словами, потрапити туди було непросто, адже перевагу віддавали чоловікам із військовим досвідом. «Як жінка-балерина, я не була першою в списку», – згадує про той період Олеся Воротнюк. Але вона вміла стріляти – мала таке хобі. Відтак, озброївшись автоматом Калашникова, могла бути корисною на блокпосту.

У перші дні, коли скрізь панував хаос, ширилися чутки про оточення росіянами столиці, жінка допомагала евакуювати мирних мешканців до відносно безпечних регіонів Західної України.

Продовження розповіді — на с. 6

● НА ПЕРШИХ РОЛЯХ

Жартувати, як королева: 7 незабутніх дотепів від Єлизавети II

Невідомі факти – на с. 12

● ЩО ВІЩУЄ НЕБЕСНА КАНЦЕЛЯРІЯ?

Фото із сайту ukr.net.

Прогноз синоптиків на зиму: мало снігу та незвичне тепло

Тож нехай путін вішається зі своїм «Газпромом»!

Читайте про це – на с. 11

● ГІРКО!

А коровай на весіллі воїна тримав сам Залужний!

Головнокомандувач Збройних сил України є народним улюбленцем, йому присвячують малюнки й меми і запрошують на родинні урочистості

Фото із Telegram-каналу «Оперативний ЗСУ».

Історія про всенародну любов – на с. 2

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Депутати москви
закликали путіна піти
у відставку

Оце так!

Василь КІТ

Рада муніципальних депутатів московського округу «Ломоносівський» звернулася до президента росії володимира путіна з вимогою піти у відставку. Як пише Цензор. НЕТ, про це йдеться у повідомленні на офіційному сайті округу.

Депутати наголошують, що агресивна риторика путіна та його підлеглих відкинула росію в епоху Холодної війни, що подвоєння ВВП не відбулося, мінімальна зарплата не зросла до заявлених показників, з росії масово їдуть розумні та працездатні люди, а обіцяної стабільності немає.

Тому рада округу «Ломоносівський» просить президента рф подати у відставку. «Ваші погляди, ваша модель управління безнадійно застаріли та перешкоджають розвитку росії та її людського потенціалу», — пишуть муніципальні депутати. До речі, схоже рішення трохи раніше прийняли і місцеві депутати із Санкт-Петербурга.

● ЗРАДНИКАМ — СМЕРТЬ!

Пушиліна повернули
в Донецьк і зняли на відеоТим часом гауляйтера Херсонщини
сальдо відправили на концерт кобзона

Василь КІТ

У Донецьку вночі 12 вересня «засвітився» зниклий перед цим ватажок терористичної ДНР Денис Пушилін. Перед тим ЗМІ повідомили, що на тлі успішного контрнаступу Збройних сил України на Харківщині він поспіхом покинув Донецьк.

Щоб підкреслити, що він у місті, Денис Пушилін знявся на відео на фоні пам'ятника лєніну. Пообіцяв частіше розповідати, що і де відбувається, щоб «не було паніки».

Це означає, що рятувати його росіяни не збираються, вважає радник міського голови Маріуполя Петро Андрющенко. «Вночі росіяни таки витягнули Пушиліна. Поставили на площу лєніна в Донецьку, аби він видав чергову порцію незрозумілого. Головний посыл був — «я тут» і «ми наступаємо». Куди — незрозуміло, мабуть, у бік кордону з росією. Однак добре, що сволоту повернули. Значить, рятувати не будуть. Буде кому відповідати», — зазначив у дописі в telegram Андрющенко.

Тим часом 12 вересня російські ЗМІ повідомили про смерть колаборанта з Херсонщини володимира сальдо. Мовляв, так званий «голова військово-цивільної адміністрації Херсонської області» помер у реанімації токсикологічного відділення НДІ ім. Скліфосовського в москві. Йому було 66 років. Утім, через деякий час новина зникла з усіх джерел.

Нагадаємо, 5 серпня володимир сальдо повідомив, що залишає посаду та йде на лікарняний. Спочатку причиною такого рішення називали нібито погане самопочуття гауляйтера внаслідок ускладнень коронавірусу, а потім з'явилась інформація, що його отруїли.

На день довше зрадник проживе — на день менше. Але до своїх 67 — навряд.

● ГІРКО!

«Бажаємо вам діточок, як на небі зірочок!».

Наречена Марійка — донька популярної письменниці Тамари Горіха Зерня.

А коровай на весіллі воїна
тримав сам Залужний!Головнокомандувач Збройних сил України прийшов
на реєстрацію шлюбу офіцера Євгена Негрійка
з нареченою Марією Воротило (усі на світлинах)

Лія ЛІС

Генерал Валерій Залужний тримав коровай і розписав пару. Свідком на церемонії був мер Києва Віталій Кличко.

«Війна не стала на заваді коханню: нащадки двох давніх козацьких родів — сумського роду Негрійків і черкаського роду Воротил — створили нову сім'ю і відтепер будуватимуть власний дім», — повідомив

● ВАЖЛИВО

«Енергетика для путіна не просто
засіб шантажу, це його зброя»

П'ятий Президент України Петро Порошенко в ефірі телеканалу CNN Turk пояснив, чому світові треба негайно відмовитись від російських енергоносіїв попри значне зростання цін

родного газу та нафти», — пояснює Петро Порошенко.

«Але путін помиляється. Тому що атакувати Європу і світ, шантажувати енергетикою — це вже не працює. Всі, хто приймає російський газ, виправдовуючись у нинішніх умовах, повинні добре замислитися над одним. За російським газом йдуть російські танки. У цьому випадку ціна на газ не повинна мати жодного значення», — вважає Порошенко.

«Я маю право так говорити, тому що в 2015 році, коли я був Президентом України, ми перестали купувати газ і електроенергію в росії. Ми довели протилежне, коли путін сказав, що Україна не може жити без російського газу. Показа-

Експрезидент вважає: чим менша залежність від російського газу, тим безпечніший світ.

Фото із сайту eurosolidarity.org

ли, що українська економіка більш ефективна. Після того часу вже ніхто не міг звинуватити Україну в крадіжці газу чи електроенергії. Нас ніхто не шантажував і наприкінці грудня не відключав вентилі та рубильники», — нагадав п'ятий Президент.

«Чим менша залежність від російського газу, тим безпечніший світ. Тому ми повинні один раз заплатити цю ціну», — резюмував Порошенко.

● ПРЯМА МОВА

Володимир ЗЕЛЕНСЬКИЙ, Президент України, в інтерв'ю CNN заявив, що зараз будь-які перемовини з російською федерацією неможливі:

Не можна знімати ніяких санкцій. Ми нічого не можемо обговорювати з росією, поки вона не забереться звідси. Після війни — так, ми можемо говорити про скасування деяких санкцій, про репарації, платежі з їхнього боку, про дипломатію. Ми можемо залучити до таких перемовин лідерів будь-яких країн, будь-які міжнародні інституції, але тільки після того, як росія звільнить всі наші території.

● **ГЕРОЇНЯ З СУСІДНЬОЇ ВУЛИЦІ**

Фото із сайту armyinform.com.ua.

«Я не вірю у природжених жінок-воїнів, бо ніхто не з'являється на світ «із гранатою в руках».

Поранених на «нулю» рятує медик Відьма

Дипломована медикня, успішна бізнесменка і депутатка Калуської міськради Оксана Гук (на фото) взялася за зброю — служить у 102-й бригаді Сил територіальної оборони ЗСУ Івано-Франківської області

Віктор ШЕВЧЕНКО,
кореспондент АрміяInform

Позивний Відьма їй присвоїв інструктор із вишколу бойових медиків у Десні. «Мовляв, характер у мене, як у вистрибуючої протипіхотної міни. Сидить собі в землі тихенько, але коли її зачепиш — біда. Плигає вгору й нищить все навкруги в радіусі 50 метрів. У нас такі міни називають «жабками», у натівських арміях — «відьмами». Приклеїлося. Та й прізвище в мене не менш гучне: Гук», — розповідає Оксана Гук.

«Знаєте, що найстрашніше для бойових чи тактичних медиків? Ні, не обстріли, не кров, не відірвані кінцівки... Це крики поранених. Деякі кричать від болю страшно. А ти не маєш права під час невідкладної або домедичної допомоги, евакуації дати їм сильне знеболювальне. І, як медик, я із тим згодна».

Деякий час тому у військових усіх країн НАТО нарковмісні препарати вилучили з індивідуальних аптечок та заборонили для подальшої їх комплектації. Логіка тут залізна — позаяк уже на операційному столі

Горезвісна професійна деформація, коли лікарю до пацієнтів байдуже, — то не для фронту. На війні робота із пораненими — завжди, щоразу і постійно для медика потужний стрес.

після подібної попередньої ін'єкції пораненого вже не братиме наркоз. Отже, вколюємо ненаркотичні анальгетики, які частково знімають больові відчуття.

«Доводиться вгамовувати, заспокоювати поранених на власний розсуд самотужки, після чого відчуваєш психологічно й фізично розтрощеною. Не вірте, коли хтось із моїх колег скаже вам щось інше, то буде бравада. Горезвісна професійна деформація, коли лікарю до пацієнтів байдуже, — то не для фронту. На війні робота із пораненими завжди, щоразу і постійно для медика потужний стрес», — ділиться досвідом пані Оксана.

Відьма не вірить у природжених жінок-воїнів. Ніхто не з'являється на світ «із гранатою в руках». Усім тут дуже лячно. Хтось про таке говорить, а хтось ні. Сама медикня не вважає визнання страху смерті чи каліцтва чимось ганебним. Позаяк він — природна реакція на реальну небезпеку. Інша річ, коли одні його опановують та перетворюють на енергію дії, а інші «здуваються».

«Одначе певні звички фронт все ж таки формує. Приміром, щойно починається нічний обстріл — як ти вже одягнена і на ногах. Три-можливо слухаєш ефір, мимоволі куняючи», — усміхається.

Бо Оксана з побратимами й сестрами вже не пам'ятають, коли висипалися вдосталь. «Та й нетривали сні схожі на ті, коли ти усю ніч прокидаєшся до немовляти, що плаче», — каже медикня.

І щоразу, коли чує по рації звістку про трьохсотого з «нулів», всередині у неї неначе щось відривається. Бо ще вчора ти із ним їла, розмовляла, а секундне повідомлення змінює «картинку світу».

«Молишся, щоб побратим вижив, і летиш уперед...» — каже Оксана.

● **У НОМЕР!**

А вчителів із росії посадять на 8 років

Збройні сили України стрімко звільняють окуповані території Харківської і Херсонської областей та затримують там як путінських загарбників, так і їх колаборантів

Василина СМЕТАНА

Зокрема вчителям із рф, які приїхали «налагоджувати» навчальний процес за російською програмою освіти, загрожує кримінальна відповідальність згідно зі статтею 438 Кримінального кодексу України

«Порушення законів та звичаїв війни».

«Вони скоїли злочин проти нашої держави. Ми багато разів попереджали російських громадян, які погодилися приїхати на територію України та здійснювати тут заборонену законом діяльність. Міру

покарання їм визначить суд. Як полонених їх ніхто не розглядатиме, бо вони не комбатанти, Женевські конвенції не передбачають обмінів невійськовополонених», — заявила в ефірі «Марафону єдиних новин» міністерка з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України Ірина Верещук.

Згідно із санкцією, передбаченою у статті 438 ККУ, вчителям-росіянам загрожує від 8 до 12 років ув'язнення. В той же час кримінальна відповідальність чекає і на педагогів-колаборантів, які погодилися перейти на бік загарбників.

● **Я ТАК ДУМАЮ!**

Україна змушена завдати ударів у відповідь

Російські ракетні удари по українських електростанціях — це намагання перекрити шок у всьому світі від масштабів розгрому російської армії на Харківщині. Путін хоче змусити до масової втечі мирних мешканців з великих міст України

Юрій БУТУСОВ,
журналіст, головний редактор інтернет-порталу Цензор.нет

Ракетні удари по електромережі змушують Україну завдати москвитам удар у відповідь. Це дало б змогу нанести суттєві втрати управлінню російськими військами.

Річ у тому, що майже все російське оперативне управління здійснюється мобільними телефонами. У цієї армії нема Старлінку, вони не можуть розгорнути супутниковий автономний мобільний зв'язок із вайфаєм, їхні канали зв'язку дуже обмежені, кількість засобів зв'язку недостатня, вони не мають можливості передавати велику масу даних. Телефон для москвитів незамінний у військовому управлінні. Тепер Україна змушена завдати ударів у відповідь по енергоінфраструктурі на окупованих територіях та на території рф.

Вимкнення електромережі позбавить російську армію основного каналу оперативного зв'язку та управління. При такому обміні ударами ворог постраждає передусім через провали у системі управління військами.

● **ТІЛЬКИ ФАКТ**

112 — такий номер буде мати в Україні єдина екстрена служба, яка об'єднає виклики диспетчерських служб 101, 102, 103, 104.

● **ПРЯМА МОВА**

Габріелюс ЛАНДСБЕРГІС, міністр закордонних справ Литви, про його бачення закінчення війни в Європі:

Геноцидний план путіна стерти Україну з карти світу провалився. Він не в змозі вести переговори. Війна повинна закінчитися його беззастережною капітуляцією. Україна заслужила не що інше, як нашу повну підтримку в притягненні путіна до відповідальності за кожен скоєний ним злочин. Не може бути ніяких компромісів, виправдань або винятків.

● ПУЛЬС ТИЖНЯ

Трампа зберігав удома документи про надсекретні операції США

Агенти ФБР провели обшуки в резиденції та приватному клубі колишнього президента США Дональда Трампа в Мар-а-Лаго

Василь КІТ

Серед його паперів знайшли звіт з детальним описом військової оборони однієї з іноземних держав, інформацію про її ядерний потенціал. Крім цього, як пише «Вашингтон пост», деякі з документів є планами надсекретних операцій США. Вони настільки таємні, що чимало високопосадовців нацбезпеки навіть гадки про них не мають. Лише президент, деякі члени уряду чи близькі до них посадові особи могли знати подробиці, причому після отримання спецдозволів. Але такі папери лежали собі в маєтці Трампа ще понад 18 місяців після того, як він залишив Білий дім.

Вилучені секретні документи в ящиках були змішані з газетами, журналами та особистими нотатками, тобто Трамп навіть не усвідомлював глибини відповідальності, для нього це були «якісь папери». Новину він, до речі, прокоментував у своєму стилі – заявив, що це недоброчинці підкинули йому це все.

«Слузі» Трухіну оголосили підозру

Минулого року він намагався за 150 тисяч гривень утекти із місця аварії

Василина СМЕТАНА

Спеціалізована антикорупційна прокуратура оголосила підозру нардепові від партії «Слуга народу» Олександру Трухіну. Парламентар підтвердив, що отримав відповідний документ, заявивши, що нікуди тікати не збирається.

Резонансна аварія сталася 23 серпня на Бориспільській трасі біля Києва. За повідомленнями ЗМІ, Audi, в якому був п'ятий нардеп, на великій швидкості в'їхав у Ford. А той у свою чергу – в Daewoo. Тілесні ушкодження отримали шестеро людей. «Сергію, йди сюди. Давай тихенько я зараз у ліс відійду», – пропонує «слуга» поліцейському. «Хлопці, принесіть мені сумку з багажника. Там у звичайній спортивній сумці 150 тисяч, і я пішов», – також каже Трухін. Крім цього, він обіцяє патрульним поговорити з міністром внутрішніх справ Денисом Монастирським. Відповідне відео з'явилося в загальному доступі у лютому цього року. Максимальне покарання, яке може чекати на Олександра Трухіна – до чотирьох років позбавлення волі.

● ТЕМА №1

Порошенко на річницю весілля подарував дружині... лафет для перевезення військових автівок

П'ятий Президент заявив, що цей презент дасть змогу перегнати вантажівки, куплені у Великій Британії для ЗСУ

Ольга СОКОЛОВА

Петро Порошенко каже, що 38 літ тому у нього було весілля з найкращою дівчиною у світі. І жодного дня він не пошкодував про це. «Проте з 2014-го ми живемо в іншому вимірі. А з 24 лютого цього року ситуація взагалі змінилась. Змінилися святкування, змінилися подарунки. Кожного року я намагався знайти те, що Марина хоче найбільше. Мені здалося, що після наших поїздок по всій Європі, коли ми знаходили для Збройних сил те, чого вони найбільше потребують, я бачив, як Марина дивилася на вантажівки, бачив, як вона переживає, що зараз ми не можемо налагодити ту високу швидкість, як ці машини привезти в Україну... і я подумав, що це найкращий подарунок

Петро Порошенко каже, що 38 років тому у нього було весілля з найкращою дівчиною у світі. І жодного дня він не пошкодував про це.

– цей причіп, цей лафет. Ми взяли у друзів тягач, що прискорить виконання нашої з тобою мрії щодо забезпечення вантажівками Збройних сил», – пояснює Петро Порошенко.

«Як завжди, ти вгадав. Я тобі дуже вдячна за цю платформу, яка мені сьогодні конче

Марина Порошенко – Петру Порошенку: «Як завжди, ти вгадав».

Подібні машини багато років «служили» у британській армії.

потрібна. Вітаю з черговою річницею нашого весілля і дякую за такий правильний і своєчасний подарунок», – говорить Марина Порошенко.

Як стало відомо, у Великій Британії Фонд Порошенка з волонтерами законтрактували понад дві сотні повнопривідних вантажівок Leyland DAF 45.150. Це – п'ятитонна

дизельна машина, яка може оснащуватись лебідкою і перевозить все, що потрібно для фронту. Боекомплект, харчі, воду і солярку в бочках. Частина придбаних автомобілів обладнана кранами для великокаліберних боєприпасів. Подібні авто багато років «служили» у британській армії. Перші партії вантажівок для

ЗСУ уже надійшли.

До речі

За пів року від початку широкомасштабного вторгнення російської армії Фонд Порошенка, компанія «Рошен» та волонтери ГО «Справа громад» передали для ЗСУ допомогу на суму майже 46 млн доларів США.

● ПРЯМА МОВА

Олексій ДАНИЛОВ, секретар РНБО України, про те, скільки триватиме війна:

«Я кажу, що раз – це буде непроста війна; два – перемога буде за нами; три – не буде швидкої перемоги, але це точно не роки-роки».

● ФАКТ

За даними Інституту славістики Польської академії наук, близько **40%** опитаних у Польщі українців планують повернутися додому, 25% залишитись у цій країні, 1% – їхати далі на захід, понад 33% ще думають, що робитимуть у майбутньому.

В державі за Бугом зараз перебуває приблизно два мільйони українців.

● ТАКИЙ ВІН, «РУСЬКИЙ МІР»

«Буча здаватиметься для нас ще й не таким жахом»

Страшна правда Херсона від журналіста, який лише нещодавно виїхав з міста

Кореспондент Костянтин Риженко, який перебував у місті від початку окупації до кінця серпня, розповів виданню «Новоє время» правду про окупацію. Ми вибрали найцікавіше з цієї розмови

Крістіна БЕРДИНСЬКИХ

ПЕРШИЙ І ОСТАННІЙ БІЙ ТЕРОБОРОНИ

«Зрозуміло, що ми прокинулися від вибуху (24 лютого. — **Ред.**). Я поїхав спочатку в адміністрацію, потім на Антонівський міст — познати і зрозуміти, що відбувається. О 13.00 нікого з офіційних осіб уже не було, в жодному органі влади. Поліція була де-не-де по місту, військових не бачив.

Я проїхався по усіх структурах: ніхто нічого не робить, якихось наказів не віддає. Увесь перший день я їздив містом і, вбачте, ох**в. Зайшов у міськраду, подивитися. Мер (Ігор Колихаєв — **Ред.**) достатньо пасивно себе поводить і казав, що йому складно працювати, тому що він не вплив кави. Я на це все подивився і зрозумів, що чекати просто нічого. Не було тероборони, нічого не було...

Усе на себе взяли місцеві депутати й активісти. З'явилася неофіційна самоорганізована тероборона. Просто прийшли люди, які сказали: ми хочемо захищати місто. Мені тоді зателефонував мій близький друг: «Костя, я пішов у тероборону, хочу, щоб ти знав, напевно, це наша остання розмова».

Тероборону ніхто не організував. Їм видали кілька калашів і то тільки тому, що люди вимагали... Але це все була стихійна оборона. Було зрозуміло, що нас повністю кинули. Я не знаю, чому так вийшло. Те, що військові тримали бій навколо міста — це 100% було. Але місцева влада повністю кинула містян. Депутати, чиновники швидко втекли. І залишилися або ті, у кого багато майна в місті, або колаборанти, які потім себе проявили.

Мовчання місцевої влади — найбільший злочин у місті, бо самоорганізована тероборона не здогадувалась, що в місті нема військових, що військовим сказали відходити. Ми бачили, що навколо міста йдуть якісь бої, але що там відбувається, — ніхто не знав.

Вже в останню ніч перед тим, як росіяни заходили в місто, 28 лютого, я проїхався по усіх точках, де мала бути організована оборона. Так, ми наварили їжаків, але ніхто не казав, куди ж їх ставити. Зробили коктей-

фото із сайту nv.ua.

Костянтин Риженко пів року перебував в окупованому Херсоні: допомагав розвідці і звичайним людям.

лі Молотова, але ніхто не видав, що з цим далі робити. Та людина, яка взяла на себе тероборону, як виявилось пізніше, — колаборант.

Зранку, коли росіяни заходили, тероборона приймала бій. Їх просто розстріляли із великокаліберних кулеметів. Розстріляли всіх, хто був у полі зору. І дуже спокійно, організованими порядками росіяни увійшли в місто».

РОСІЯНИ НЕ МОГЛИ ПОВІРИТИ, ЩО ЛЮДИ САМІ ВИХОДЯТЬ НА УКРАЇНСЬКІ МІТИНГИ

«Перший або другий ранок після окупації почався з того, що на порожню площу приїхала машина з російською гуманітаркою, а нікого нема. Ніхто за нею не йде. Люди не хотіли брати цю допомогу. Було відчуття, що ось-ось наші увірвуться в місто і нас відіб'ють. Натомість одразу ж з'явилися

“**Та людина, яка взяла на себе тероборону, як виявилось пізніше, — колаборант.**”

колаборанти, які почали жваво діяти і пропонувати гуманітарку...

Мітинги виглядали так: ми кричимо — вони (російські силівки — **Ред.**) стоять, ми кричимо — вони стоять. Тільки потім з'ясувалося, що вони розташувалися в адміністрації і в них були фотоапарати із потужною оптикою. Вони дуже детально фотографували увесь мітинг, обличчя людей. Потім взяли місцевих колаборантів і всіх ідентифікували. Пішли перші «відлови».

Вони не могли повірити, що люди дійсно самі виходять, що вони самі чинять спротив. Намагалися знайти ор-

ганізаторів. Не знайшли, але змусили когось сказати на камеру, що їм платять і відпустили. Тоді ще так сильно не катували і не били, як зараз. Вони ловили, як їм здавалося, найактивніших.

Остання спроба мітингу була 9 травня (його придушили силою — **Ред.**)...».

ПІДПІЛЛЯ, ЯК В УПА

«У нас спочатку був волонтерський центр: ми одразу почали годувати людей, привозити медикаменти, поки це все ще не перекрили. Я познайомився із деякими хлопцями: ми створили щось типу підпілля, його проговорили...»

Я вже розумів, що нас усіх будуть вибивати. Я трохи цікавився Рухом опору на Західній Україні і зрозумів, що усіх намагатимуться упіймати і змусять виходити на своїй, щоб розкрити мережу. У нас був кількадечний мозковий штурм, ми проговорювали паролі, якісь мітки, хто де знаходиться, що робити, якщо за кимось прийдуть.

На мене намагалися вийти місцеві СБУшники, але ми вже знали, що серед них є зрадник, тому я відмовився із ними співпрацювати. Потім на мене вийшов ГУР (Головне управління розвідки Міністерства оборони — **Ред.**). Я засумнівався, що це вони. Тоді мені кажуть: що зробити, щоб довести, що ми — розвідка? Я кажу: давайте або Кім (Віталій Кім — голова Миколаївської обласної військової адміністрації — **Ред.**) або Сенкевич (Олександр Сенкевич — мер Миколаєва — **Ред.**) зі мною зв'яжуться і скажуть, що є хлопці з такими-то позивними і паролем, і тоді ми почнемо працювати. Минає два дні, і мене набирає Сенкевич через відеозв'язок. Так почалося спілкування із ГУР.

Я їм скинув карту з тим, що і де зна-

ходиться. Вони попросили додати на неї речі, які їм пріоритетно цікавлять. Тоді ми зробили другу, тіншову карту, саме для військових. Ми систематизували місця, звідки були видні запуски, звідки відпрацювання ПВО, де базувалися військові. Це дуже детальна карта, не така, звісно, як в артилеристів, але це була розвідкарта Херсона, де видно, що і де знаходиться... Наші військові кажуть: нам потрібен такий-то квадрат. Ми шукаємо цей квадрат. І тоді, і зараз я вважаю, що дуже важливо продовжити цей цифровий розвідувальний спротив.

У Херсоні були такі люди, які казали: ми в комп'ютерах нічого не розуміємо, але можемо когось підірвати або пристрелити, дайте адреси цілі. Я кажу ГУР, що є такі-то люди, але не те, щоб вони добре перевірені. Та я бачу, що росіяни їх шукають, про них запитують, скоріш за все це наші люди. ГУР вирішив спробувати. Дали одне завдання — люди виконали. Дали друге — теж. І потім був такий момент: а може, грохнемо цього колаборанта?

...За мною прийшли в кінці березня чи на початку квітня, точно вже не пам'ятаю, — вдалося втекти. Отоді я зрозумів, що перебуваю у небезпеці. З кінця травня, коли почалися рейди по домівках, затримання, ми вже стали переховуватися. Після кожного вибуху або вбивства репресії і фільтраційні заходи ставали все жорсткішими. Вони просто чинили звірства. Інколи брали людей, які мали досвід військової служби, і забивали до смерті ногами. Мене моє підпілля попросило виїхати.

ХЕРСОНЦІ ВТОМЛЕНІ, АЛЕ НЕ ЗДАЮТЬСЯ

У місті спротив чинить усе: сама земля і люди. Спротив всеосяжний. Можуть підірвати? Підірвуть. Можуть отруїти? Отруять. Можуть розповісти, де перебувають військові? Розкажуть. Якщо не можуть нічого зробити із вищеперерахованого, то просто плюнуть у стакан з водою. Навіть якщо окупанти завезуть величезний апарат чиновників, учителів, лікарів, пожежників, — варто приборати військових і когось обов'язково втоплять або повісять.

ФСБшники ж розуміють, що росія навряд чи піде на референдум і що у якийсь момент їм доведеться йти звідси. А до цього треба заробити. Тому вони поставили на потік усе: вивіз металу, техніки, обладнання, заведення спирту, торгівлю наркотиками через Крим. Для них це золотий час, щоб нажитися.

Якщо буде йти усе так, як зараз воно йде, у якийсь момент ми деокупуюмо Херсон. І ми отримаємо повністю розграбоване місто. Воно буде не зруйноване, а саме розграбоване, зі збіднілим і психологічно зламаним населенням.

Коли відкриють катівні та масові поховання, коли розберуть згарища, на яких спалювали тіла закатованих у підвалах, коли це все знайдуть та ідентифікують, Буча здаватиметься ще й не таким жахом.

● КОЗАЦЬКОГО РОДУ!

Олеся Воротнюк без вагань змінила пуанти на берці

Між балетом і військовою службою є подібність: цей вид мистецтва виховує дисципліну.

«Бачила російську культуру». Олеся Воротнюк у зруйнованому Будинку культури Ірпеня.

Закінчення. Початок на с. 1

Надія АНДРІЙЧУК

Страх перед диверсантами був повсюди, окупанти обстрілювали Житомирську трасу, тож доводилося використовувати віддалені сільські дороги, щоб вивезти людей. Згодом зі зброєю на плечі стояла на блокпосту, охороняючи Київ. Так, було нелегко, але ніде в іншому місці вона не хотіла б опинитися

вид мистецтва виховує дисципліну, розвиває силу духу, вчить терпіти біль: «В пуантах боляче стояти на пальцях, твої ноги кро-воточать. Але, попри все, ти му-сиш танцювати».

ЗА ІСТОРІЮ ТА ІДЕНТИЧНІСТЬ ВЕДЕТЬСЯ ТАКА Ж БОРЬОББА, ЯК І ЗА ТЕРИТОРІЮ

Ще 2014-го Олеся їздила на Донбас, возила до бібліотек на Сході України книжки українською мовою про Голодомор, репресії 1930-х років. «Ми хочемо,

мистецтву в боротьбі за свободу належить особлива роль. Недарма ж російські царі та радянські правителі віками утискали українську культуру, переслідуючи наших митців, забороняючи мову.

Культура в нас завжди була політичною, тим більше під час війни, коли за історію та ідентичність ведеться така ж боротьба, як і за територію.

Тому з самого початку широкомасштабної війни балетна труппа Олесі Воротнюк більше не ставить росіян. Поки на Заході тривають суперечки щодо бойкоту російської культури, для балетини та її колег, як і для більшості громадян України, ситуація максимально проста. «Іноземці не до кінця розуміють нашу позицію. Але коли люди в окупованому Маріуполі відмовилися від

російської гуманітарної допомоги, продуктів, обравши голод, – несправедливо для балету виконувати російські твори, – каже Олеся і додає: – Бачила російську культуру в Бучі та Ірпені. Цікаво, чи читали ці росіяни Пушкіна?».

На початку червня вона повернулася на сцену, виступає у «Бабці» (Die Libelle) Йозефа Штрауса. Однак не припиняє щоденних тренувань зі стрільби, волонтерить у своєму районі і готова будь-якої миті повернутися в стрій. Війна змусила багатьох людей покинути всі справи з цивільного життя, та для розвитку держави потрібні будуть таланти і здібності всіх. Переможемо!

За матеріалами economist.com, news.obozrevatel.com, opera.com.ua, facebook.com/National.opera.of.Ukraine.

● ФОТОФАКТ

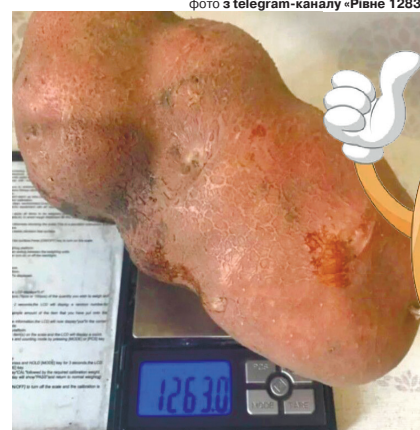
Скільки бульб у кілограмі картоплі?

У рівненського господаря – менше однієї!

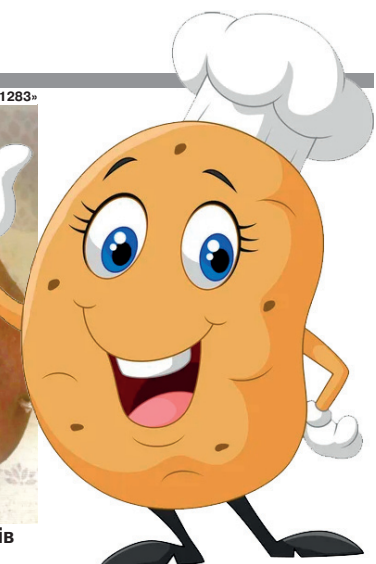
У селі Хорів колишнього Острозького, а нині Рівненського району – гарний врожай другого хліба.

Про це свідчить світлина, якою поділився один із місцевих жителів у instagram-каналі «Рівне 1283». Як видно з фотографії, викопана на його полі гігантська бульба заважила більше кілограма – 1263 грами!

Дай Бог кожному такого урожаю!

Одна така бараболя – і тарілка дерунів гарантована!

● НАРОДНИЙ ГЕРОЙ

А кінолог не вірив в успіх занять із Патроном...

Через популярність Патрона багато українців проявляють інтерес саме до цієї породи. За словами пана Михайла, насамперед слід добре вивчити її особливості, адже джек-рассел-тер'єр має складний характер та потребує постійного руху.

Найвідоміший пес-піротехнік став улюбленцем не лише дівчорі, цей живчик-позитивчик і в дорослих викликає теплу усмішку. Нещодавно разом зі своїм господарем Михайлом Ільєвим, начальником частини піротехнічних робіт ГУ ДСНС України у Чернігівській області, Патрон побував у гостях студії «Сніданку з 1+1». Пан Михайло розповів, як чотирилапий вихованець з'явився у їхній родині, які особливості цієї породи й чому вдома називають собаку маленьким термітом

Надія АНДРІЙЧУК

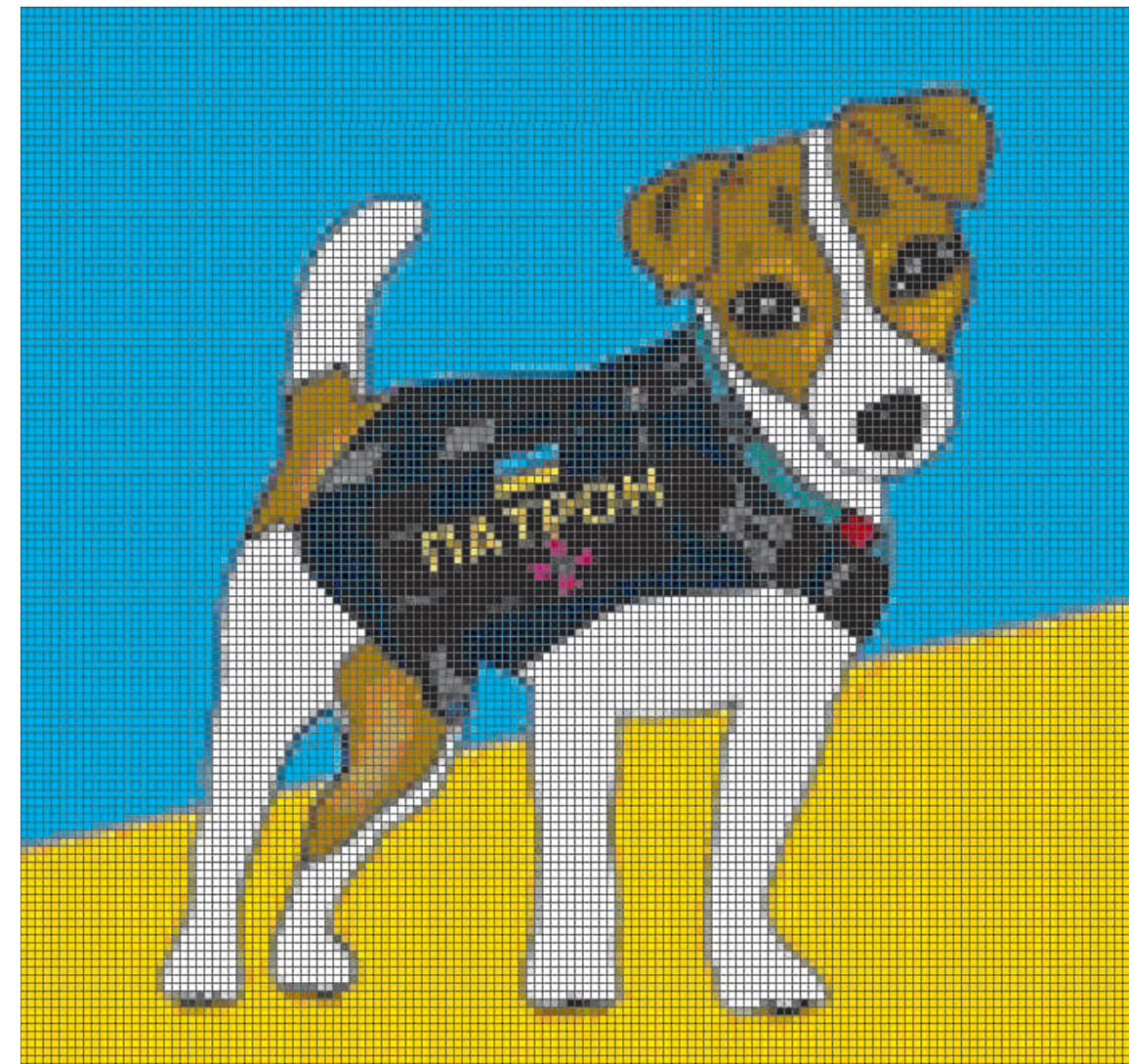
Патрон – усюди: на плакатах, білбордах, на марках, на телебаченні. Та найбільше, звісно, на роботі. За словами господаря пса-піротехніка, графік у його підопічного неймовірно насичений, проте не стільки через медійну впізнаність, скільки через великий обсяг робіт із розминування. «З ранку до вечора і майже

без вихідних працюємо, адже на території Чернігівської області були активні бойові дії, тож багато залишено різних «подарунків», – каже пан Ільєв.

А нещодавно Патрон отримав ще й звання Посла доброї волі від ЮНІСЕФ. І хоч, як зазначає пан Михайло, цей статус фактично не передбачає ніяких обов'язків, проте завдяки участі Патрона в різних заходах для дітей в ігровій формі вдається малечі донести важливу інформацію про безпеку життєдіяльності.

Ведучи Неля Шовкоплас та Єгор Гордєєв пригадали випадок, як чотирилапий піротехнік несподівано для усіх став гавкати на прем'єр-міністра Канади Джастіна Трюдо під час нагородження Володимиром Зеленським саперів. Ільєв пояснює його поведінку так: «Коли з'являється нова людина і вона протягує руку – пес мене захищає».

Через популярність Патрона багато українців проявляють інтерес саме до цієї породи. За словами пана Михайла, насамперед слід добре вивчити її особливості, адже джек-рассел-тер'єр має складний характер та потребує постійного руху. Це та порода, якою потрібно

● РУКОДІЛЬНИЦЯМ

Головнокомандувач розминувальних операцій

Давно відома істина про те, що суспільні події визначають моду. Це підтверджують нині листи і дзвінки наших читачів із проханнями опублікувати схему вишивки собаки-сапера. Анітрохи не дивуємося такій популярності, розуміємо: Патрон нині у тренді!

весь час займатись, просто так залишити пса вдома неможливо. Із власного досвіду розповідає, що зважали на такі критерії: щоб це був невеличкий пес для життя

малюками, тоді майбутнього піротехніка вдома називали маленьким термітом. «Іноді він міг наробити багато шкоди. Це ж мисливський собака. Кросівки, кімнатні капці,

брати пса із трьохмісячного віку, а коли виповнилось пів року, Патрон став відвідувати кінологічні заняття. «Коли ми прийшли, то були найменшими. Там навчались вівчарки, бельгійки... Кінолог навіть з нас сміявся, кажучи, що не займається такими маленькими породами. Але ми спробували – і вийшло», – поділилася досвідом власник собаки.

Окрім роботи сапера, Патрон веде й активну діяльність у соціалмережах. Хто ж насправді є адміністратором сторінок – Михайло відповів неоднозначно, офіційно не підтвердивши, що це він. Інтригуюче каже, що насправді пес-піротехнік має власного перекладача, який розуміє все, що той хоче розповісти, й перетворює це на тексти.

За матеріалами 1plus1.ua, unian.ua.

в квартирі, щоб із ним можна було подорожувати, а також за можливості брати на роботу. Ім'я для собаки обрав син, який знає специфіку роботи батька та розбирається в калібрах боеприпасів, а серед варіантів імен були навіть «Снаряд» і «Пуля», та родина зупинилась на кличці Патрон. Не обійшлося й без казусів, як це буває з чотирилапими

шпалери, лінолеум – ми це все пройшли», – усміхається господар.

Щодо здібностей Патрона, які так пригодилися під час повномасштабного вторгнення, пан Ільєв розповів, що вони розвивалися поступово, раніше пес-піротехнік долучався до розминування виявлених боеприпасів часів Другої світової. На роботу Михайло почав

КОРИСНІ ПОРАДИ

Як зберігати ліки вдома: основні правила

Поповнюючи домашню аптечку, не забувайте про правила зберігання медикаментів

Ольга КОЗАЧОК

У кожному будинку, напевно, є аптечка, в якій зберігаються як обов'язкові препарати за призначенням лікаря, так і запас медикаментів на різні випадки життя.

Важливо виконувати всі вимоги щодо умов зберігання ліків — аби медикаменти не втрачали лікувальних властивостей протягом усього терміну їхньої придатності. А ось недотримання цих правил може зменшити їхню ефективність і навіть спровокувати зміну властивостей, викликавши алергію чи отруєння.

ЗАБЕЗПЕЧТЕ МЕДИЧНИМ ПРЕПАРАТАМ ОПТИМАЛЬНІ УМОВИ

Більшість ліків повинні лежати у сухому, прохолодному, захищеному від світла місці, подалі від опалювальних та нагрівальних приладів.

Насамперед уважно прочитайте інструкцію, щоб дізнатися про особливості зберігання того чи іншого медичного препарату. У ній вказані основні умови зберігання та межі температурного режиму саме цих ліків:

Якщо в інструкції із застосування рекомендується тримати ліки за **кімнатної температури** або температура не вказана, це означає, що для препарату оптимальна температура від +15 °C до +25 °C.

Якщо рекомендується зберігання в **прохолодному місці**, це означає, що тримати ліки слід за температури від +8 до +15 °C.

Зберігання у **темному місці** означає, що вони мають бути захищені від сонячного світла.

Якщо йдеться про зберігання у **сухому** місці, то слід подбати, щоб у приміщенні відносна вологість повітря не перевищувала 60 відсотків.

Зручно та практично тримати лікарські засоби з однаковою температурою зберігання не розрізняючи по всьому будинку, а в **одному визначеному місці**. Наприклад, у картонній коробці, пластмасовому або металевому контейнері, аптечці, косметичці.

Оптимальні місця зберігання ліків у будинку — у передпокої, коморі чи кімнаті.

Не слід тримати коробку з ліками у ванній кімнаті — через підвищену вологість, на кухні — тому що там спекотно під час приготування їжі, а також на підвіконні — через прямі сонячні промені.

Обов'язково записуйте дату відкриття флакона з ліками — це можна робити на самій коробці. Така звичка убезпечить вас від вживання зіпсованих медикаментів.

Сім'ям із дітьми обов'язково слід зберігати ліки так, щоб малюк не зміг до них дотягнутися і навіть не знав, де вони лежать. Бажано взагалі не відкривати всієї аптечки у нього на очах, щоб не провокувати цікавість. Адже дитина може дістатися медикаментів, коли батьки не бачать.

Навіть якщо у вас немає дітей, не ігноруйте вимогу **тримати ліки в недоступному для них місці** — на високій полиці-

ці або в шафці, що замикається. До вас можуть прийти гості з дітьми, і найменше відволікання дорослих може

привести до сумних наслідків, якщо дитина дістане упаковку з яскравими привабливими пігулками.

Найкраще зберігати лікарські засоби в їхніх «рідних» заводських упаковках, **разом з інструкцією із застосування**.

Якщо вам необхідно відрізати частину блістера або відсипати ліки з упаковки в контейнер, наприклад у поїзду, не полінуйтеся написати **назву, дату випуску та термін придатності препаратів**.

Рідкі ліки у флаконах потрібно тримати щільно закритими, інакше деякі препарати можуть випаровуватися, поглинати чи виділяти леткі речовини, або вступати в реакцію з повітрям.

Обов'язково **записуйте дату відкриття флакона** з ліками — це можна робити на самій коробці. Така звичка убезпечить вас від вживання зіпсованих медикаментів.

Не забувайте, що шприци, а також бинти та інші **перев'язувальні матеріали** теж мають свої умови й терміни зберігання. Наприклад, з часом упаковка втрачає герметичність, через що вироби стають не стерильними.

Фото із сайту pinterest.com.

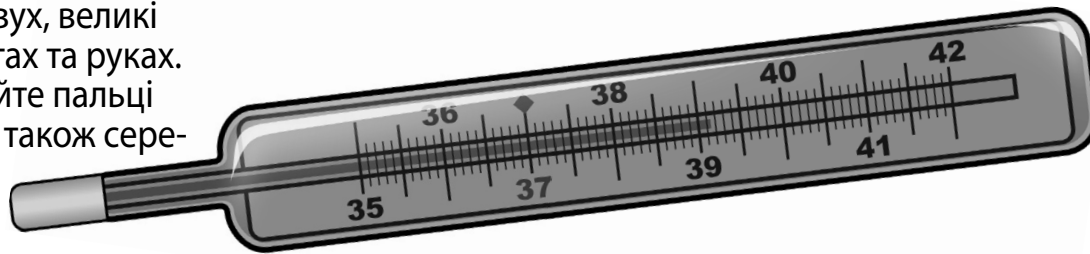
Діти в жодному разі не повинні гратися з ліками!

МАЛЕНЬКІ СЕКРЕТИ

Якщо у вас розболілась голова, а таблетки нема...

закрийте по черзі праву та ліву ніздрі й визначте, у якій найбільш утруднене дихання. Подихайте через неї кілька хвилин. Або сильно, до болю, здавлюйте мочки вух, великі пальці на ногах та руках. Промасажуйте пальці на руках, а також середину стоп до болю.

Не варто збивати температуру, нижчу за 38,5 градуса. Більшість вірусів і мікробів перестають розмножуватися за температури, вищої 37 градусів. А помічник у боротьбі з хворобою – інтерферон, який організм виробляє за температури понад 38 градусів.

● ПРОФЕСІОНАЛИ

Назарій раніше готував для шейхів, а тепер — для бійців ЗСУ

Уродженець Рівного залишив роботу в Катарі та повернувся на Батьківщину

Іван МОЗГОВИЙ,
fakty.ua

Військовий кухар Назарій Антончук балує солдатів свого підрозділу екзотичними стравами — такими, як курятина по-індійськи, свинина з ананасами, лазанья — з тієї простої причини, що до нападу росіян на Україну працював шеф-кухарем престижного ресторану в Катарі, де серед відвідувачів було чимало шейхів. Він, до речі, випускник Рівненського фахового коледжу економіки та бізнесу за спеціальністю «Харчові технології», свого часу брав участь у встановленні рекорду України з кулінарії 2018 року — «Найбільший торт-медовик» й багатьох фестивалів та кулінарних майстер-класів у своєму місті, співпрацював із творчим об'єднанням «То-Сью» та історичним проектом «Я — історія».

У важку для країни годину Назарій залишив роботу в Катарі і при-

«Люди хочуть завжди їсти, без їжі ми не зможемо воювати».

летів в Україну, щоб вступити до лав ЗСУ.

«Я повернувся захищати свою країну, але оскільки маю можливість допо-

магати, чим можу, то почав готувати», — говорить він.

Спочатку з друзями годували переселенців та військових як волонтери.

«Хороший солдат — смачно нагодований солдат».

Згодом і сам вступив до Збройних сил, тоді почав вивчати, як би краще нагодувати бійців. Потім, погодивши з керівництвом, узявся урізноманітнити меню у своєму підрозділі.

«До нас передавали ананаси, і тому я вирішив зробити альтернативу — свинину з ананасами, — розповідає кухар і додає: — Хороший солдат — смачно нагодований солдат».

Назарій зі звичних продуктів готує страви, які потрібно пошукати в ресторанах. Та ще й навчає інших.

«Їджу в батальйони та розповідаю, що і як на звичайних кухнях готувати, так само і на польових. Люди хочуть завжди їсти, без їжі ми не зможемо воювати», — переконаний він.

За словами хлопця, він жодного разу не засумнівався, що зробив правильно, повернувшись із-за кордону.

«Тут брат, мама, тато, бабуся, дідусь. Як би я почував себе, коли б, не дай Боже, щось трапилося б із сім'єю», — каже він.

Тепер Назарій зі своєю командою розробляє оновлене меню для військових свого підрозділу, щоб подати керівництву на затвердження.

● НЕСПОДІВАНИЙ ПОВОРОТ

Британський мільйонер покинув дружину і дітей заради біженки з України

Він спочатку прихистив жінку у своєму домі, а згодом закохався

52-річний британський бізнесмен норвезького походження Гаакон Оверлі освідчився 39-річній

українці Марії Полончук, якій дав притулок у своєму домі в графстві Суррей. Чоловік займався просуванням урядових

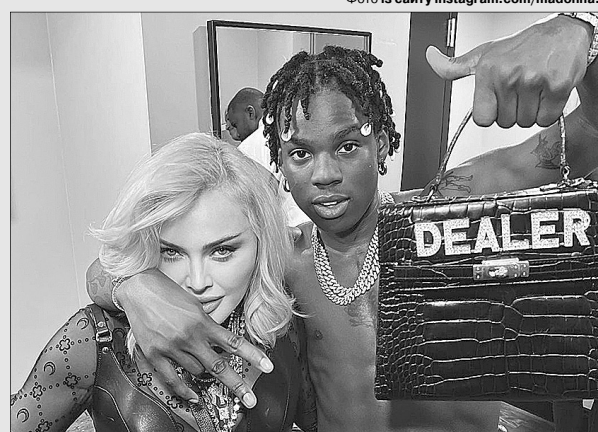
програм з підтримки українських біженців, їхнього прибуття й облаштування у Великобританії, і сам надав можливість Марії оселитися в його дорогому особняку.

Полончук прожила в його будинку кілька місяців, протягом яких Оверлі вирішив заради неї покинути 46-річну дружину Імоджин із їхніми спільними дітьми шкільного віку, пише британська «жовта» преса. Статки бізнесмена оцінюють у майже 6 мільйонів доларів.

Британський політик-консерватор Джеремі Гант (у центрі) опублікував світлину, на якій він разом із Гааконом Оверлі, його тепер уже колишньою дружиною, їхніми дітьми та новою дівчиною з України (позначена на фото).

● ОЦЕ ТАК!

І скажіть, що між ними така різниця у віці — аж 41 рік?

64-літня Мадонна закрутила роман із 23-річним манекенником

Молодшого на 41 рік коханця зірки звали Ендрю Дарнелл

Пара разом з'явилася на концерті нігерійського музиканта REMA у Нью-Йорку. Мадонна, яка зовсім не виглядає на свій вік, та Ендрю постійно обіймалися та цілувалися в губи. Крім того, обоє показали в соцмережах спільні знімки.

Познайомились Мадонна та її новий бойфренд

у серпні цього року під час фотосесії для журналу Рарер. Тоді перед камерою фотографа артистка та моделі потрібно було зобразити пристрасть, для чого вони неодноразово цілувалися. Ймовірно, саме тоді між парою виникли палкі почуття, які переросли у роман. Проте Дарнелл — не перший молодий коханець Мадонни. Близько трьох років співачка була у стосунках із 28-літнім танцівником Ахламаліком Вільямсом.

● СІМ «Я»

«Ходи, я тебе обійму»

– Ця киця так мене любить, – захоплюється 13-річна доня.
– Насправді то вона мене дуже любить, ми з нею найкращі друзі! – гаряче заперечує 5-літній син

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Віднедавна у нас удома оселилася киця. Новий член сім'ї, який допомагає моїм дітям відкривати секрети цього світу, а мені – ліпше пізнавати їх. І хоч ми живемо разом із чотирилапою приймачкою менше місяця, уже маємо новий досвід, більше приводів для усмішок і, звісно, трохи клопоту.

«Ходи, я тебе обійму», – ніжно «муркотить» дочка до киці. А я тим часом приглядаюся до малого, який пильно спостерігає за діями й виразом обличчя сестри й, здається, усім своїм тілом вбирає нове знання про неї. Мине день-два – і ця ж фраза вже промовлятиме до смугастої він. У такі моменти радію, що здорово працює в дітей механізм наслідування, – як швидко переймається вміння обмінюватися добрими емоціями.

Інший безумовний плюс – це бажання дитини відповідати в нашому випадку за чотирилапого члена сім'ї. Я дуже високо ціную такі порухи й гаряче їх підтримую, бо то прекрасна школа життя. Спробувати себе, отримати зворотний зв'язок, відчуття своєї потрібності без примусу чи нагадувань від батьків – це справжнє крокування дорогою самостійності, а відтак дорослішання. Принагідно ще й мусимо усі разом черпати нову інформацію про котячий світ. Рада, що маємо нові теми для розмов і тепла, точно не зайвого нашій сім'ї.

І наостанок ще одне спостереження: в такі тривожні часи, які маємо тепер, спілкування з тваринами є справжнісіньким антистресом. Не знаю достеменно, як це працює, але так воно є.

Якщо маєте свої історії на цю тему – запрошую ділитися. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта: 43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2, «Цікава газета на вихідні».

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

«Мені Матінка Божа сказала...»

Третій день ніяк не могла Галина заспокоїтися. Спочатку, як дізналась ту новину, аж літала по хаті, голосно гупаючи дверима. Не допомагало анітрішки. Це ж треба таке? Отак вона його виховала? Таке зробив. Сам ріс без тата, а власним дітям тієї ж долі захотів? Вона ж йому з пелюшок щодня повторювала: «Що б там, сину, не було, а сім'ї не руйнуй. Оце бачиш, як тобі татка потрібно? Тож не позбавляй його своїх дітей – не йди з родини ніколи. Чув?»

Анна КОРОЛЬОВА

Малим Ярослав на ту мамину тираду завше кивав головою й ехом вторив: «Ніколи», а три дні тому заявив, що вони зі Станіславом розлучились вирішили.

– Зробиш так – ти мені не син більше. Двох дітей осиротити в такий час. І не кажи, що будеш із ними завжди, то не те. Не виправдовуйся. Або ти в родину повертаєшся, або бачити тебе більше і чути не хочу ніколи в житті, – рубонула і вимкнула телефон.

Це ж треба: йти з родини? Бачила Галина, ніде правди діти, ще з весілля, що Станіслав не пара її Ярославу. Але ж прожили якось п'ятнадцять років. Он двоє дітей підрастають, хлопчикам лиш 10 і 8, а він покинути їх захотів. І виправдання оці сучасні: «Мамо, рішення було спільним. Ми зрозуміли, що більше не хочемо терпіти, залишилось друзями. Просто ми не пара і ніколи нею не були».

Ага, не пара вони. Дзвонила до Станіслава, хотіла підтримати, поспівчувати, але та не дала і слова мовити:

– Мамо, то наше спільне виважене рішення. Так для нас обох буде краще. Хоч ми і не разом будемо, але дітей виховуватимемо спільно. Ярослав, дай Боже, повернеться, і все буде добре.

Не витримала-таки на самоті Галина, побігла до сусідки – хрещеної Ярослава.
– А я йому так і сказала, – переповідала все кумі, – щоб очі мої тебе не бачили і вуха не чули, доки не повернешся в родину.

Кума саме воду пила, то так і завмерла з чашкою в руці. А потім усе, що в тій чашці було, у бік Галини полетіло. Та аж підскочила від несподіванки такої.

– Ти що... Ти що таке йому сказала?

Фото із сайту youtube.com.

Впала перед образами і не молилась – волала до небес.

– процідила крізь зуби, аж захрипаючи від обурення. – Галко, чи ти маєш Бога в серці? Твій єдиний син! Одна дитина! Ти ж мама! Де він зараз, Галко?

– Тю, на тебе! – злякано мовила, відступаючи на крок назад. – Як де? Ти ж зна-

“**Материнська молитва і з пекла дістати може, кулю відвести, а ти своїй дитині чого побажала?**”

еш. На Півдні. Та ти чого, Валь?

– На Півдні? На війні! А ти, мама, що своїй дитині побажала: ні бачити, ні чути? То що ти синові своєму бажаєш, га? Материнська молитва і з пекла дістати може, кулю відвести, а ти своїй дитині чого побажала?

Галина сполотніла. Враз по щоках побігли величезні сльози:

– Валь! – мовила так тихо, що й сама себе не чула. – Валь, він третій день не відповідає. В-а-а-а-ль, – протягла вже плачучи. – Що ж я накоїла, Валушко?

Вискочила в двері – і додому. Впала перед образами і не молилась – волала до небес. Просила прощення за свої слова, просила Матінку Божу і всі сили небесні її сина берегти.

Йй зателефонують наступного дня і скажуть, що її Ярослав зник. Поки не відомо, чи серед живих, чи в полоні. Кума буде поруч увесь той час. Жінки плакатимуть і молитимуться, об'їдуть усі церкви і

монастирі в окрузі, Галина каятиметься за свої необережні слова і благатиме Всевишнього повернути її єдину дитину живою і неушкодженою.

– Мамо, він у госпіталі в Дніпрі, – почує одного разу вночі від невістки. – Я вже їду туди, він тільки-но опритомнів. Не знали хто і звідки... – говоритиме плутано, ковтаючи слова впереміш зі сльозами. – Просив вас приїхати... Він із розвідгрупою на завдання вийшов, а їх накрило... їдьте, мамо.

Раненько Галина з Валентиною уже їхали потягом до Дніпра. Мовчали обое. Лячно було: надія, відчай, переживання, полегшення – усе сплелось у тугий клубок і не давало й слова сказати.

– Я її бачив, – майже пошепки зашкарбулими губами мовить її син, коли заплакана дружина і тітка Валя вийдуть за чимось із палати. – Вона на хмаринці була... Матінка Божа. Я бачив її. Сказала, що мені ще не час, що за мене моя мама просила, що за мене моляться. Ти молилась, мамо?

Упаде навколішки і проситиме прощення у своєї дитини. Розповість усе, як було. І про воду, і про слова Валі, і про те, як волала до небес. А він ніби і не чутиме всього того:

– Ти знаєш, адже ми не повинні були вижити. Хлопці і досі не розуміють, як ми на той світ не потрапили. А я знаю. Я тепер знаю, мамо. Мені Матінка Божа сказала: «За тебе молились».

Він гладитиме її ніжно по посивілому за останній місяць волоссю і тихо усміхатиметься. За нього моляться. А материнська молитва і з пекла врятує. Його врятувала.

Фото із сайту terminovo.com.ua.

«Важливо одне: що ти можеш зробити для перемоги».

● НЕБАЙДУЖІ СЕРЦЯ

Комбат у спідниці: учителька української мови стала воїном

Заступниця командира батальйону «Карпатська Січ» тернополянка Марія Чашка (Калина) (на фото) на передовій боронить Україну

Василь КІТ

Її називають українською амазонкою, тернопільською Жанною д'Арк, комбатом у спідниці. Самій же захисниці у вітчизняній історії імпує дочка Ярослава Мудрого, королева Франції Анна.
Марія Чашка — мама трьох дітей,

колишня вчителька української мови, директорка Тернопільського училища ресторанної справи. У неї понад 15 років педстажу. На фронті ж здобула беззаперечний авторитет, адже за ніжною усмішкою ховається сталевий характер.

Війна для пані Марії розпочалася вісім літ тому, коли добровольцем

на фронт пішов її старший син. Відтоді Фволонтерила, згодом підписала контракт із ЗСУ. Опанувала військову справу, і коли в бою загинув командир, саме вона очолила підрозділ.

«Коли війна приходить на твою землю, байдуже, хто ти за фахом, якого ти віку і статі. Важливо одне: що ти можеш зробити для перемоги», — впевнена захисниця. Попри те, що сама «на нулі» боронить рідний край, вважає, що жінкам на війні не місце. А щодо чоловіків, які ховаються від повісток і намагаються виїхати за кордон, каже: багато хто і в тилу працює на перемогу. Але якщо чоловік тікає і боїться, то який він тоді чоловік?

● **ЩО ВІЩУЄ НЕБЕСНА КАНЦЕЛЯРІЯ?**

Фото із сайту volyn.com.ua.

«Температура повітря постійно підвищується, особливо це помітно в зимовий період», — кажуть фахівці.

Мало снігу та незвичне тепло

Синоптики розповіли, якою буде зима

Незважаючи на те, що російський «Газпром» лякає всю Європу холодом в опалювальний сезон, фахівці прогнозують, що зима 2022/2023 буде теплішою, ніж у попередні роки

Марина ПЕТИК,
obozrevatel.com

Одна з причин цього — глобальне потепління та вплив такого явища, як Ла-Нінья. Хоча це не виключає, що іноді на територію як України, так і інших країн Європи заходитиме холодне арктичне повітря і температура опускатиметься. Спеціалісти поки що не беруться точно сказати, яка саме погода чекає на нас у грудні-лютому. Однак тенденція останніх років зберігається — найімовірніше, зима буде доволі теплою.

«За прогнозами, які є на цей час, в Україні не очікується серйозних холодів. Усі останні роки ми не бачимо суворих зим. У нас практично не було зими у 2019/2020 роках. І всі наступні та попередні сезони були також теплими. Температура повітря постійно підвищується, особливо це помітно в зимовий поєдний період», — каже завідувачка відділу прикладної метеорології та кліматології Українського гідрометеорологічного інституту ДСНС України Віра Балабух.

За словами фахівчині, вийшов шостий звіт Міжнародної урядової групи експертів зі зміни клімату, в якому зазначається, що зараз показники температур сягають безпрецедентних значень — таких не було останні тисячі років. Ми маємо посуху дуже великих масштабів.

«Велика ймовірність, що зима буде

теплою, але це не відкидає можливості короточасних надходжень потоків холодного арктичного повітря на територію України, коли температура знижуватиметься», — зазначає пані Балабух.

Останніми роками **середньодобова температура взимку в Україні становила від -5 до +5 градусів. Такою вона буде і цієї зими.**

Все залежатиме від процесів, що відбуваються в океанах: Тихому, Атлантичному, Північному Льодовитому — саме вони є «кухнею» погоди і саме від них залежатиме, звідки приходитимуть потоки повітря в нашу країну.

Днями опубліковано перший світовий довгостроковий прогноз погоди на зиму 2022/2023 років. У ньому йдеться про те, що третій сезон поспіль погоди

Третій сезон поспіль погоди в Північній півкулі визначає Ла-Нінья — холодна течія на поверхні Тихого океану.

в Північній півкулі визначає Ла-Нінья — холодна течія на поверхні Тихого океану.

Це рідкісне явище, коли Ла-Нінья тримається третій сезон поспіль. Із 1950 року таке відбувається втретє.

Завдяки Ла-Нінї та іншим тенденціям у природі Європу очікує тепла зима, йдеться у прогнозі. Температура повітря буде вищою за середню на більшості її північної та північно-центральної території. Але найтепліше буде в центрі Європи.

● **ПАЛЬЧИКИ ОБЛИЖЕШ!**

Ситні страви з цибулі

Усім, хто полюбляє цей овоч, припаде до вподоби соковита й оригінальна страва з нього — цибульники. Приготувати їх можна і пісними, і скоромними. Такі оладки підійдуть у якості перекусу, можуть бути основною стравою (тоді їх подають гарячими зі сметаною, майонезом або будь-яким улюбленим соусом, смакуватимуть і з різними гарнірами: картопляним чи гороховим пюре, тушкованою морквою або капустою), а можуть і самі стати чудовим гарніром до м'ясних наїдків. Для їх приготування ріпчасту цибулю потрібно нарізати якомога дрібніше, але не перекручувати на м'ясорубці і не збивати в блендері

«РУМ'ЯНІ»

Інгредієнти: 8–9 великих цибулин, 5 ст. л. манки, 8 ст. л. борошна, 4 яйця (для пісного варіанта — 180–200 г пісного майонезу), сіль та спеції — за смаком, олія для смаження.

Приготування. Цибулю порізати дрібними кубиками, посолити, поперчити, ретельно розім'яти руками чи ложкою, додати манну крупу, борошно, яйця (або майонез), добре вимішати і залишити на 15–20 хвилин, щоб манка набухла. На гарячу сковороду влити кілька ложок олії, розігріти її і ложкою викладати цибулеве тісто. Смажити на середньому вогні до рум'яної скоринки з обох боків.

У ТОМАТНО-МОРКВ'ЯНОМУ СОУСІ

Інгредієнти: для цибульників — 3 цибулини, 3 яйця (можна замінити пісним майонезом), 4 ст. л. борошна, ½ ч. л. соди (погасити оцтом), сіль та перець — за смаком, для соусу — 3 великі моркви, 1 цибулина, 70 г томатної пасты, сіль, цукор, спеції.

Приготування. Цибулю дрібно порізати, посолити, поперчити, перемішати і залишити на 5 хвилин. Тим часом збити яйця і додати соду, погашену оцтом, борошно, всипати цибулю і все перемішати. На сковороді розігріти олію, ложкою викладати цибульну суміш і обсмажити з обох боків. Для приготування соусу цибулю порізати дрібними кубиками, злегка обсмажити в олії, додати натерту на дрібній тертці моркву, протушувати 5–6 хвилин. Посолити, посипати улюбленими спеціями (вдалим поєднанням із морквою є карі). Коли морква стане м'якою, томатну пасту трохи розбавити водою і влити у сковороду. У сотейник або чугунок викладати шарами обсмажені цибульники і морквяний соус, влити пів склянки води (або сметани) та протушувати кілька хвилин. Можна додати помідори, болгарський перець, гриби, зелень.

ДРІЖДЖОВІ

Інгредієнти: 2 великі цибулини, 3–3,5 скл. борошна, 1 яйце (можна і без

нього), 0,5 л води, 50 г дріжджів, 2 ст. л. цукру, сіль за смаком, олія для смаження.

Приготування. Дріжджі покрити, посипати цукром і залишити на деякий час, поки почнуть рухатися. Тоді додати яйце, теплу воду, сіль, спеції, просіяне борошно, дуже дрібно порізану або потерту на тертку з великими отворами цибулю, добре перемішати і поставити в теплу місці. Через 30–40 хвилин викладати тісто ложкою в розігріту на сковороді олію і смажити, як звичайні оладки.

«СОКОВИТІ»

Інгредієнти: 2–3 цибулини, 1–2 яйця, 2 ст. л. борошна, сіль та перець мелений — за смаком, 1 ч. л. соди, 40 мл соняшникової олії, 1 ч. л. оцту (9%).

Приготування. Цибулю почистити, нарізати дрібними кубиками, викласти в глибоку миску, посолити й поперчити, вибити спочатку 1 яйце, все добре перемішати і залишити хвилин на 20 (завдяки такому настоюванню після смаження цибуля всередині буде м'якою). Потому всипати просіяне пшеничне борошно, соду, погашену оцтом, і добре перемішати цибулеву масу ложкою. Якщо вона надто густа, то додати ще одне яйце і знову ретельно вимішати. На сковороді розігріти олію, столовою ложкою викладати тісто у формі котлет і смажити на помірному вогні протягом 2 хвилин з кожного боку.

З КАРТОПЛЮ

Інгредієнти: 4 цибулини, 3 картоплини, 3 яйця, 2 ст. л. манної крупы, чорний мелений перець та сіль — за смаком.

Приготування. Цибулю нарізати кубиками, ошпарити окропом, відцідити і просушити. Яйця збити із сіллю. Картоплю натерти на дрібній тертці, додати манну крупу, цибулю, яйця, посолити і поперчити до смаку. Смажити цибульники на олії з обох боків до золотистої скоринки.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик

«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.
Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТЗОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43016, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефон редакції:
066 82 47 160, 096 77 31 037

ТЗОВ «Газета «Волинь»

п/р UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р. 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт»
ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352)52-27-37, (067) 352-18-51,
сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 1637.

● **НА ПЕРШИХ РОЛЯХ**

Фото із сайту ap.com.

Почуття гумору в Її Величності було на всі 12 балів.

Жартувати, як королева: 7 незабутніх дотепів від Єлизавети II

Жінка, яка керувала Великою Британією впродовж 70 років, викликала захоплення та пошану, а ще — вмiла розсмішити. Почуття гумору Її Величність дозволяла собі проявляти на публіці нечасто, але якщо вже це робила, то її витівки ставали хітами. Пригадаймо моменти, коли монархиня веселилася

Марія ТКАЧЕНКО

КУРІОЗ ІЗ ЯЙЦЯМИ

У 1986-му, під час поїздки королеви до Нової Зеландії, стався непримирний інцидент. Протестувальники-антироялісти (Антироялізм — ворожість до королівської і взагалі монархічної влади. — **Ред.**) стали кидати в неї яйцями. «Нова Зеландія давно відома своєю молочною продукцією, але маю сказати, що надаю перевагу новозеландським яйцям на сніданок», — сказала Єлизавета під час державного бенкету.

ПІДКОЛКА ДЖОРДЖА БУША

У 2007-му тодішній президент США Джордж Буш випадково обмовився, сказавши, що Єлизавета II допомогла американському народові відсвяткувати своє двохсотліття у 1776 році замість 1976-го. Він одразу виправився, але монархиня не забула. Як писало видання The Guardian, через декілька днів на вечері у резиденції британського посла вона сказала: «Я думала, чи не розпочати мені тост зі слів: «Коли я була тут у 1776-му...»

ДОТЕП ПРО ОНУКА

Влітку 2013-го, коли всі з нетерпінням чекали народження первістка принца Вільяма та Кейт Міддлтон, 10-річна

“**Розказуючи, як правильно носити корону, Єлизавета наголосила, що в ній не можна схилитися до папірця, коли читаєш промову. «Якщо зробиш так, то шия зламається, і корона впаде», — пояснила вона.**

дівчинка запитала Її Величність, кого та хоче: внука чи внучку?
«Не думаю, що мені є різниця. Я би дуже хотіла, щоби воно вже народилося. Я збираюся у відпустку», — відказала королева.

РОЗІГРАШ ТУРИСТІВ

Улюблена історія колишнього офіцера королівської охорони Річарда Гріффіна про те, як він супроводжував Єлизавету під час прогулянки неподалік від Балморала. Із монархинею, не впізнавши її, розговорилися двоє американських туристів. Вони спитали, чи бачила вона королеву. «Ні. Але він бачив», — заявила та, показуючи на Гріффіна.

«ПОДЯКА» ТРЮДО

У 2018-му Джастін Трюдо нагадав Єлизаветі II, що він — уже дванадцятий прем'єр-міністр Канади за час її правління. «Спасибі вам, пане прем'єр-міністр Канади, за те, що змусили мене відчувати себе дуже старою», — із по-

керфейсом (байдужим виглядом обличчя. — **Ред.**) відреагувала королева.

«ДІВЧИНА БОНДА»

Не можна не згадати участь королеви у славнозвісному скетчі (короткометражний ролик-п'єса. — **Ред.**) із Деніелом Крейгом в образі Джеймса Бонда для Олімпіади-2012. Як пригадувала особиста кравчиня Її Величності Анджела Келлі, та погодилася миттєво, а на запитання, чи хоче вона вимовляти якісь репліки, королева відповіла: «Звісно, я мушу щось сказати. Як не крути, але ж він прийшов мене рятувати».

ЛАЙФХАК ІЗ НОСІННЯМ КОРОНИ

Кілька років тому, розказуючи, як правильно носити корону, Єлизавета наголосила, що в ній не можна схилитися до папірця, коли читаєш промову. «Якщо зробиш так, то шия зламається, і корона впаде», — пояснила вона.

Джерело: tabloid.pravda.com.ua

● **УВАГА, ВІКТОРИНА!**

Здаватись має путін, а не ви

Тому не розгадане запитання туру № 19 ми перенесли на сьогодні, бо переконані, що вам до снаги розкусити цей «горішок». Тим паче, він не такий і міцний, особливо після нових підказок

Грицько ГАРБУЗ

Для тих, хто вперше перегорнув газету з нашою вікториною, повідомимо: завдання нашого конкурсу не тільки у тому, аби відгадати те, що «заховали» журналісти, а й благородне — виграти кошти для Збройних сил України. Тож допомагаймо нашим доблесним козакам бити окупантів!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-21»

Шоу, вогнепровідний «змій», вибух, вогонь, дим... Ці слова передають знамениту цитату-загадку всесвітньо відомого діяча (брехуна — щодо України) про небезпечну річ, що знаходиться в спеціальному мішечку на одязі його товариша, якого він через ці предмети називає йолопом. Тут, до речі, дає справедливу характеристику, бо приятель зумисно гробить здоров'я. А прізвище базікала є навіть серед слів цього запитання. Тож шукайте спеціальний мішечок на одязі, а щодо «небезпечної речі», то в українському парламенті час від часу проти неї приймають закони.

Що за предмети ми сьогодні заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 25 вересня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776** і **0672829775**, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розігріш призових волонтерських 200 гривень (100 — від газети «Волинь» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перекажемо на допомогу українській армії, зазначивши ваше ім'я як волонтера-благодійника. **Смерть кровопивці путіну!**

● **СЛОВО — ЗБРОЯ!**

«Українську я вчив рік»

48-річний хорватський наставник донецького «Шахтаря» Ігор Йовичевич (на фото) показує приклад не тільки іноземним тренерам, а й місцевим спеціалістам, гравцям і президентам футбольних клубів, що треба розмовляти українською мовою

Юрій ЖУК

«Українську я вчив рік, можливо, трохи менше. А діти відразу пішли в українську школу. У Львові здавали ЗНО. Пишаюся ними... — розповів Йовичевич журналістам. — Хоч і сьогодні я не досконало розмовляю українською. Акцент може те помітити відразу. Питають:»

«А звідки ви?... В українській і хорватській багато спільних слів. Хоча для мене проблема — це письмо. Коли пишу, постійно помиляюся з «і» та «й». Не можу ніколи вгадати. У хорватській просто одна буква «і»... А улюблене українське слово? Дружина сказала б, що «борщ». Дуже хороша страва, дуже смачна. Найулюбленіша».

«Улюблене українське слово — борщ!»

фото із сайту shakhtar.com